

о и имаше надѣжда на благополученъ исходъ, въ случай че неприятеля ни дѣйствително нападне.

26-ий АВГУСТЪ.

Въ града престояхъ единъ день, върнахъ се вечерта и се намѣстихъ въ една палатка съ ординареца на генерала, г-нъ Кирасирския на Нейно Величество полкъ, щабсъ ротмистра Невѣрова; това е една добра душа човѣкъ, доста развитъ, а въ само че малко се презема. Днесъ, по случай коронова-ния на Царя, нашия генералъ дава полуофициаленъ обѣдъ, приготвенъ отъ готвача Ивана.

27-ий АВГУСТЪ.

Днесъ 3 та и 4 та дружини се измѣкнаха малко назадъ, за това пакъ новоизбраната позиция кждѣ по добра отъ онѣзи, която заемаше 3-та дружина, надъ самото Зелено — Дърво. На върха на височината копаяха се окопе, които да командуватъ надъ прѣдишната позиция; отъ тука добръ се вижда една частъ отъ Топлишъ съ изгорената църква, добръ се вижда склона къмъ селото Зелено Дърво, и въобще на не-приятеля рѣшително не бѣше възможно да се доближи не-забѣлеженъ.

На подполковника Рѣдкина, до дѣто стоялъ на св. Ни-вола, избили, за съжаление, добритѣ офицере: на поручика Башалински пробити гърдитѣ, а подпоручикъ Андреевски раненъ въ ржката. Освѣтъ това раненъ дружинния лѣкаръ Угрюмовъ, отъ единъ гранатенъ откъслекъ. Тукъ му е мѣстото да кажъ и за докторетѣ: у насъ въ опълчението имаше такъвъ забѣлжителенъ медицински персоналъ, щото ний немо-жехме да се нарадваме. Като изпълняватъ вече най честно и усърдно своитѣ обязанности, нашитѣ медици тѣй се сбли-жили и сродвили съ офицерството, щото и самички станале офицере, и въ врѣме на боя повече би, струва ми се, же-лале да бждатъ участници, отъ колкото пасивни дѣатели. Всичкитѣ сж млади хора, пълни съ животъ и разбиратъ отъ работа; по-вечето отъ тѣхъ получили университетско обра-зование и преимущественно въ Московския университетъ. На-Шибка тихо, макаръ че времето хубаво.